

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Skib, i mangfoldige Tilfælde ogsaa i de mindre Skibe, men navnlig i de store, er et saadant, at ingen Mand er i Stand til uden at lide Skade paa sin Sundhed at arbejde i en længere Aarrække, og jeg skulde særdeles gerne medvirke til en kortere Arbejdstid for disse Arbejdere end foreslaaet. Naar jeg ikke er gaaet videre end her foreslaaet, skyldes det den Omstændighed, at jeg har valgt det Standpunkt at forelægge et Forslag, som jeg i enhver Henseende kan staa inde for, og som man ikke med nogen virkelig saglig Begrundelse, hverken af den ene eller anden Art, kan vende sig imod.

Der er gjort Indvendinger imod, at der i Lovforslagets sidste Paragraf er en Bestemmelse om, at Lovens Ikrafttræden finder Sted efter kongelig Anordning, man har den Opfattelse, at det ikke skulde være nødvendigt at have en saadan Bestemmelse. Jeg har ikke noget imod at fastsætte en bestemt Dato. Naar man har forment § 22, Ikrafttrædelsesbestemmelsen, som man har, er det udelukkende af praktiske Hensyn, ikke af noget som helst andet Hensyn. At det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen insinuerer noget andet, rører mig ikke. Det er nu hans Opgave at stille Regeringen og Socialdemokratiet i det slettest mulige Lys, selv om han ikke har noget egentligt Holdpunkt for de Beskyldninger, han retter imod Regeringen. I dette Tilfælde er der slet ikke noget Holdpunkt for dem, for jeg skal med største Beredvillighed gaa med til at fastsætte en bestemt Ikrafttrædelsesdag.

Det ærede Medlem Hr. Duborg, der talte paa Venstre Vegne, vendte sig direkte imod Lovforslaget og betegnede det endogsaa som et Forslag, der indeholdt saadanne Bestemmelser, at det blev til Skade for Sømandsstanden i Stedet for til Gavn. Det ærede Medlem sagde — og det maa jo være Venstres Opfattelse —, at den danske Sømand har baade bedre Løn og bedre Kost og bedre Forhold at arbejde under i det hele taget end de fleste andre Landes Søfolk. Denne Side af Sagen skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. I mange Tilfælde staaar man jo her over for en rent subjektiv Opfattelse; jeg tvivler paa, at det ærede Medlem Hr. Duborg kan have væsentlig andet at holde sig til end en rent subjektiv Opfattelse. Men der foreligger adskilligt, der tyder paa, at ogsaa den danske Sømands Stilling er en saadan, at han har Krav paa at faa den forbedret, og dette tager Lovforslaget Sigte paa.

Det er rigtigt, at Skibsfarten er en

internationalt betonet Virksomhed, og det er rigtigt, at den danske Skibsfart maa konkurrere med Udlandets Skibsfart. Men jeg tror nu heller ikke, at det Lovforslag, her er opstillet, er af den Beskaffenhed, at det skulde kunne gøre den Konkurrence, som den danske Skibsfart har at føre, illusorisk. Det ærede Medlem sagde, at det var en daarlig Gerning at drive Søfolkene bort fra Skibene, derved at Skibene blev oplagt, paa Grund af at der blev vedtaget Bestemmelser, som vilde hindre dem i at kunne konkurrere. Det har jeg allerede givet Udtryk for slet ikke kan være Tilfældet. De Forandringer i Søfolkenes Stilling til det bedre, her er Tale om, kan gennemføres, uden at den danske Skibsfart behøver at blive underlegen i Konkurrencen, saaledes at den ikke er i Stand til at klare sig.

Det ærede Medlem Hr. Duborg sagde, at det var ogsaa af stor samfundsmæssig Betydning, at vi havde en konkurrence-dygtig Skibsfart, at vore Skibe kunde blive ved at sejle paa Havene, det havde stor valutamæssig Betydning. Deri har det ærede Medlem Ret; der er ingen, der vil modsige de Bemærkninger, der faldt paa det Omraade. Det har stor nationaløkonomisk Interesse, det har stor beskæftigelsesmæssig Interesse, det har stor valutamæssig Interesse, at vi har en blomstrende Skibsfart. Men naar Forholdet er dette, at det er af saa stor samfundsmæssig Interesse baade i den ene og den anden Henseende, saa forekommer det mig, at Sømandsstanden, der jo her kommer i Betragtning som den Stand, der skal bære disse store Interesser oppe, har Krav paa, at Samfundet stiller Skibsfarten paa en saadan Maade, at ogsaa den menige Sømand kan komme til at arbejde under Kaar, der er menneskeværdige, ellers er det hele jo ikke andet end Mundsvejr.

Man kan ikke forlange, at en enkelt begrænset Gruppe af Samfundsborgere skal ofre sig Aar efter Aar i det uendelige til Fordel for hele Samfundet, og det ærede Medlem Hr. Duborg og hans Parti har da ogsaa givet Udtryk for netop den Opfattelse, at det kunde man ikke. Det ærede Medlem og hans Parti har været ivrige for at give Landbrugets Udøvere en bedre Stilling, end de kunde faa efter internationale Konkurrenceforhold; og hvad der kan være Ret for den ene, kan fornuftigvis ikke være fuldkomment urimeligt over for den anden.

Det ærede Medlem Hr. Duborg — og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen fulgte jo efter paa det Omraade — sagde,